

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 8. marts 2010 i sag nr. BS C1-2261/2008:

mod

MODTAGET

10 MRS. 2010

ADVOKAT

Tønder

Sagens baggrund og parternes påstande:

Sagsøgeren, _____ og sagsøgte, _____ blev separeret den 20. november 2007 efter 24 års ægteskab. Under bodelingen opstod der tvist om, hvordan der skulle forholdes med sagsøgtes pensionsrettigheder.

Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at sagsøgte dømmes til at betale 480.000 kr. med tillæg af procesrenter fra sagens anlæg den 5. november 2008, heraf 180.000 kr. i fællesskabskompensation jf. retsvirkningslovens § 16 d og 300.000 kr. i godtgørelse efter ægteskabslovens § 56.

Subsidiært har sagsøgeren nedlagt påstand om, at sagsøgte dømmes til at betale 400.000 kr. med tillæg af procesrenter fra sagens anlæg den 5. november 2008. Beløbet fremkommer ved sammenlægning af en rimelighedskompensation på 100.000 kr., jf. retsvirkningslovens § 16 e og en godtgørelse efter ægteskabslovens § 56 på 300.000 kr.

Sagsøgte har nedlagt påstand om frifindelse.

Oplysningerne i sagen:

Sagsøgeren har fri proces.

Det fremgår af sagens oplysninger, at der var almindeligt formuefællesskab i ægteskabet. Parterne har 2 børn, som er født i hhv. 1983 og 1986.

Sagsøgeren er født den 17. januar 1960. Sagsøgte er født den 20. september 1954.

Sagsøgte er ansat som bankassistent i _____, hvor han har været ansat, siden han gik ud af skolen. Sagsøgeren har i de sidste mange år været ansat som sygehjælper.

Af parternes bodelingsoverenskomst, som er underskrevet den 28. april 2008, fremgår det, at parterne er enige om, at sagsøgeren skal indbringe spørgsmålet vedrørende deling af pensionerne for retten, således at der kan træffes en særskilt afgørelse om dette spørgsmål.

Af bodelingsoverenskomstens § 1 punkt 1.2 fremgår, at der "som skæringsdag og opgørelsesdag for bodelingen er aftalt d. 1. oktober 2007".

Sagsøgeren er af den opfattelse, at det dermed også var aftalt, at den 1. oktober 2007 skulle være afgørende for værdiansættelsen af de pensioner, som retten skal træffe afgørelse om. Sagsøgte er af den opfattelse, at det er pensionsordningernes værdi på delingstidspunktet, der er afgørende.

Efter delingen af fællesboet havde hver af parterne en boslod på 126.800 kr.

Sagsøgeren har opgjort værdien af sine pensioner pr. 1. oktober 2007 således:

Kapitalpension(frivillig)	64.800 kr.
Indestående i Lønmodtagernes Dyrtdsfond	51.196 kr.
PenSam arbejdsmarkedspension	388.642 kr.
ATP	53.353 kr.
I alt	557.991 kr.

I et brev af 5. oktober 2009 fra PenSamliv til sagsøgerens advokat hedder det blandt andet:

"Du har ønsket at få oplyst depotværdien pr. 01.10.2007 på (sagsøgerens) pensionsordning i pensionskassen, såfremt (sagsøgeren) i perioden 01.02.1985 til 01.10.2007 havde været ansat på fuldtid med sædvanlig pensionsindbetaling til PenSam.

Til brug for vore udregning har vi taget udgangspunkt i depotværdien fra vores brev af den 04.05.2009 og valgt at benytte 27 timer som en gennemsnitlig arbejdstid pr. uge.

Derfor har vi delt depotværdien, som udgør 388.642 i forholdet 27/37 timer. Herefter er vi kommet frem til at depotværdien pr. 01.10.2007 ville have udgjort ca. 532.583 kr., såfremt (sagsøgeren) havde været ansat på fuldtid (37 timer)".

Sagsøgerens pensionsbidrag i 2008 har efter det oplyste udgjort 23.626 kr., hvilket størrelsesmæssigt nogenlunde svarer til indbetalingerne fra tidligere år.

Indeståenderne på sagsøgte pensionsordninger pr. 1. oktober 2007 er af sagsøgeren opgjort således:

Arbejdsmarkedspension	24.378 kr.
Kapitalpensionsdepot	1.760.678 kr.
Ratepension-arbejdsgiver	8.101 kr.
Ratepensionsdepot	35.680 kr.
Indestående i Lønmodtagernes Dyrtidsfond	8.955 kr.
Kapitalpensionsdepot	88.830 kr.
I alt	1.926.622 kr.

Frivillige ordninger ialt	22.786 kr.
ATP	22.826 kr.

Det er oplyst, at værdien af kapitalpensionsdepotet post 2 pr. 31. december 2008 som følge af kraftige kursfald var faldet til 1.477.216 kr.

Sagsøgeren har forklaret, at hun og sagsøgte flyttede sammen i 1977 eller 1978. De blev gift i november 1983. Hun begyndte som sygehjælper i 1984. I de første to år arbejdede hun 27 timer om ugen som aftenvagter. Hun havde barselsorlov efter begge fødsler. Under barselsorloven i forbindelse med det ældste barns fødsel, tog hun uddannelsen til sygehjælper. I forbindelse med fødslen i 1986 holdt hun barselsorlov 8 uger før og 6 måneder efter. Hun fik derefter ansættelse som fast aftenvagter på . Hun havde 28 timer om ugen og var ansat på plejecentret i 19 år. Efter 3 måneders ansættelse på en anden arbejdsplads, vendte hun den 1. maj 2006 tilbage til

, hvor hun blev udkørende aftenvagter med en ugentlig arbejdstid på 27 timer. Fra den 1. marts 2009 er hendes arbejdstid udvidet til 30 timer om ugen. Mens børnene var små passede sagsøgeren dem hjemme om formiddagen og på sine fridage. Når sagsøgeren var på arbejde blev børnene passet af sagsøgerens svigermor til sagsøgte kom hjem fra arbejde. Børnene havde kun halvdagsplads i børnehaven. Det fungerede fint på den måde. Det var sagsøgte, der stod for det hele med hensyn til det økonomiske. Udgifterne fordelte de på den måde, at sagsøgte betalte de faste udgifter, mens sagsøgeren betalte kost og tøj. Hendes løn var ikke så stor, at hun kunne foretage en opsparing. Hun har ikke fulgt med i, hvad der blev indbetalt på de forskellige pensionsordninger. Hun kunne have haft en højere løn, hvis hun havde haft fuldtidsarbejde, men hun afstod fra dette, fordi de så kunne spare på børnepasningsudgifterne. Sagsøgte gav tit udtryk for, at han mente, at sagsøgere havde for meget fri. Det er hendes plan at gå på pension som 60 årig. Arbejdet er fysisk hårdt og hun har problemer med slidgigt og dårlig ryg. Hun har altid arbejdet hver anden weekend. Hun fik et aftentillæg på 15-18 kr/time. Hun kan ikke sige helt præcist, hvad timelønnen er, idet den afhænger af ancienniteten. Der er ikke inden for sagsøgerens erhverv mulighed for en stilling på 37 timer om ugen. Dagvagtstillingerne ligger på 30 timer om ugen, og aftenvagtstillingerne på 28 timer. Det sidste giver en højere løn. Pensionsordningen hos PenSam er obligatorisk for ansatte på sagsøgerens arbejdsplads.

Sagsøgte har forklaret, at han efter skolen begyndte som elev i

og at han har været ansat her siden kun afbrudt af militærtjenesten. På arbejdspladsen er der en obligatorisk pensionsordning, hvorefter sagsøgte som ansat skal indbetale 5 % af lønnen og arbejdsgiveren 10 %. Procentsatserne har været stigende med ancienniteten. Sagsøgte har investeret sit pensionsindestående i aktier og obligationer for at opnå et højere afkast. Det lykkedes fint, men i 2008 var der store kursfald, så pensionsindeståendet faldt med 600.000 kr. i perioden 2007-2008. Det er ikke muligt at indbetale ekstraordinært på pensionsordningen. Sagsøgte har kun en lille privat pensionsordning ved siden af den obligatoriske ordning på arbejdspladsen. Midlerne på sagsøgtes pensionsordning kan ikke trækkes ud, så længe sagsøgte er ansat i banken. Det er meningen, at han skal holde, når han bliver 60 år. De ansatte i banken opfordres til at gå så tidligt som muligt og ingen får lov til at fortsætte efter det fyldte 60. år. Under ægteskabet boede han og sagsøgeren i et parcelhus, som blev solgt i forbindelse med separationen. Der er optaget lån i huset, som er brugt til ombygning, nye vinduer, døre og havestue. Desuden havde de under ægteskabet 2 biler og 2 motorcykler. Det er til den slags ting, at lånene i huset er blevet brugt. Der er ikke indsat noget på sagsøgtes pensionsordninger. Sagsøgeren havde arbejde under hele ægteskabet. Hun har mange gange sagt til ham, at hendes løn svarede til lønnen i en fuldtidsstilling. Sagsøgeren har således bortset fra barselsperioderne haft fuld løn under hele ægteskabet, og mens hun havde barsel, fik hun også løn. Når han som 60 årig skal på efterløn, vil man trække hele pensionen i efterlønnen. Sådan har han i hvert fald hørt det.

Sagsøgeren har til støtte for sin påstand gjort gældende, at parterne har aftalt, at skæringsdag og opgørelsesdag for bodelingen skal være den 1. oktober 2007. Denne aftale gælder også pensionsordningerne. Det er derfor uden betydning, at sagsøgtes pensionsordninger siden er faldet i værdi. Der var pr. 1. oktober 2007 så stor forskel på værdien af parternes pensionsordninger, at der er grundlag for at give sagsøgeren en fællesskabskompensation i medfør af retsvirkningslovens § 16 d. Der må i denne forbindelse tages hensyn til, at sagsøgeren af hensyn til familien valgte at arbejde på nedsat tid. Dette har betydet, at hendes indbetalinger ikke har været så store, som de kunne have været, jf. brevet fra PenSam. Sagsøgeren må desuden have krav på en godtgørelse efter ægteskabslovens § 56, idet sagsøgte har et meget stort særeje i form af sine pensionsordninger. Sagsøgeren vil blive urimeligt ringe stillet, hvis der ikke gives hende en godtgørelse. Sagsøgeren vil i øvrigt være urimeligt ringe stillet i pensionsmæssig henseende, hvis der ikke gives hende en rimelighedskompensation efter retsvirkningslovens § 16 e.

Sagsøgte har til støtte for sin påstand gjort gældende at begge parter under ægteskabet har haft helt almindelige indtægtsforhold, og at de pensionsordninger, der har været knyttet til deres arbejde, har haft et helt sædvanligt omfang. Der foreligger ikke sådanne særlige forhold, at der er grundlag for deling af sagsøgtes pensionsordninger. Det bestrides, at sagsøgeren af hensyn til familien har haft en lavere løn og dermed et mindre indestående på sin pensionsordning, end hun kunne have haft. Der er ikke noget grundlag for at

tilkende sagsøgeren godtgørelse i medfør af ægteskabslovens § 56.

Rettens begrundelse og resultat:

Ad spørgsmålet om godtgørelse efter ægteskabslovens § 56.

Der var almindeligt formuefællesskab i ægteskabet, og begge ægtefæller har modtaget en boslod på omkring 125.000 kr. i forbindelse med bodelingen. Det lægges til grund, at sagsøgtes pensionsindestående er tilvejebragt gennem et helt sædvanligt indbetalingsmønster, og der er således ikke grundlag for at antage, at der af sagsøgte i noget væsentligt omfang er foretaget ekstraordinære indskud på pensionsordningerne af midler fra fællesejet. Sagsøgeren har p.t. et samlet pensionsindestående på ca. en halv million kroner, og dette indestående vil blive væsentligt forøget, hvis sagsøgeren fortsætter sin ansættelse som sygehjælper til hun bliver 60 år. Der er på denne baggrund ikke grundlag for at tilkende sagsøgeren godtgørelse efter ægteskabslovens § 56.

Ad fællesskabskompensation jf. retsvirkningslovens § 16 d.

Sagsøgeren har under ægteskabet arbejdet som fast aftenvagter med en arbejdstid, som efter det oplyste må antages at være den normale for aftenvagter. Efter sagsøgerens forklaring er det ikke muligt at få en stilling som social- og sundhedshjælper med 37 timers ugentligt arbejde. Aftenvagter honoreres desuden med forskellige tillæg i forhold til dagvagter. På denne baggrund kan sagsøgerens pensionstab ikke opgøres som i brevet fra PenSam. Sagsøgeren har afholdt barselsorlov, men har efter det oplyste fået løn under denne. Det er ikke oplyst, om der under barselsorloven tillige er indbetalt på sagsøgerens pensionsordning. Det kan på denne baggrund ikke anses for bevist, at sagsøgeren har lidt et pensionstab som er større end svarende til 2 år pensionsindbetalinger, hvilket i følge lovens forarbejder er et krav, hvis der skal tilkendes en ægtefælle fællesskabskompensation. Det kan således ikke anses for godtgjort, at sagsøgeren af hensyn til familien har lidt et så væsentligt pensionstab, at hun efter retsvirkningslovens § 16 d har ret til fællesskabskompensation.

Ad rimelighedskompensation jf. retsvirkningslovens § 16 e.

Størrelsen af de årlige pensionudbetalinger, som kan påregnes på de respektive pensionstidspunkter er ikke oplyst. Det fremgår af forarbejderne til retsvirkningslovens § 16 e, at bestemmelsen om rimelighedskompensation kun vil kunne bringes i anvendelse, hvis der vil være en forskel på de årlige udbetalinger på mindst 50.000 kr. på pensionstidspunktet. Da sagsøgeren ikke har ført bevis for, at dette krav er opfyldt, kan der ikke tilkendes hende rimelighedskompensation efter retsvirkningslovens § 16 e.

Sagsøgtes frifindelsespåstand tages herefter til følge.

Efter sagens karakter og udfald taler særlige grunde for at tilkende sagsøgte sagsomkostninger jf. retsplejelovens § 312, stk.6. Sagsomkostningsbeløbet 27.500 kr. skal dække sagsøgtes udgifter til advokat incl. moms.

Thi kendes for ret

Sagsøgte, frifindes.

I sagsomkostninger skal Statskassen inden 14 dage betale sagsøgte 27.500 kr.

Poul Henrik Pedersen
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
RET TEN I SØNDERBORG, den 8. marts 2010

P.d.v.

Michael Sibbersen
kontorfuldmægtig

